

६. राजा ब्रजराज सुखी श्री महाविहार

DN 215

ॐ नमो भगवते आर्ये तारयै ॥ अथ स्वर्गस्तोत्रप्रारम्भः ॥
वाङ्मार्गं लोकताम्रप्रवरसुरशिरश्चाहचूडामणिश्चैः सम्यक्
सम्यक्केशगानतिचिररचितालककव्यकभक्ती
भवत्पापादौतवार्येकरदुतसुकुणोप
भुञ्जोत्रमाङ्ग ॥ सारिण्यापत्त
रूपेनवनतिकुसुमत्र
गिरभ्यर्चयामि

२

उल्लेखेदुःखवह्नौ वि
 निपतिततनुर्दुर्भगः कां
 दिशीकः किंकिंमूठः करोमोत्प
 सकृदपि कृतारम्भवैयर्थस्विन्नः ॥ श्री
 लक्ष्मीम्. आलोकाशानिवद्धः परगतिगमनरुच्यं श्रयेण
 पहन्त्रीम् ॥ २ ॥

सर्वस्मिन् सत्त्वमार्गे ननु तव कहरा निर्विशेषं दुःखताः तन्म
 ध्येत दुःखेण ग्रहणमुपगतं मादृशस्याप्यनुपपन्नं साम
 र्थ्यं चादितरि यं सकलजगदयध्वान्नतिगमं दुः
 विम्वं दुःखेवाहंतथापि प्रतपति
 धिगहो दुष्कृतं दुर्विदग्ध
 म् ३ ॥

३

धिगधिगमांमन्द
 भाग्यं दिवसकररुचा
 पप्रशुतान्धकारं नृप्यन्तं क
 लकच्छे हिमशकलशिलाशितलेहे
 मवत्याः ॥ रत्नदीपप्रतोल्याविपुलमाशिशुहा
 गेहगर्भदरिद्रं नाथीकृत्याप्यनाथं भगवति भवतीं
 सर्वलोके कधार्त्राम् ॥ ४ ॥

मातापिसन्यहेतोर्विरुद्वतिवहुशः खेदमायातिपुत्रे क्रोधं
 धत्ते पितापि प्रतिदिवसमसत्यार्थना सुप्रयुक्तः
 वंतुत्रैलोक्यवाञ्छाविपुलफलमहाक
 ल्यवृक्षाग्रवल्लीसर्वेभ्योऽभ्यर्धि
 तार्थान्विसृजसि नृवते
 विक्रियाजलुकाचिन्

६

यो यत्केशौ धवह्रिज्य
लिततनुरहं तारणीतस्यत.
स्ये न्यात्मी पशं प्रतिज्ञां कुरु मयि
सफलं दुःखपातालमग्रे ॥ वर्धन्ते यावः
दन्ते परुष परिभवाः प्राणिनां दुःखवेगाः सः
मय कसंबुद्धयाने प्रणिधि धृतधियां तावदेवानु क.
म्या ॥ ६ ॥

इत्युच्चैर्हर्षवाही न दति नुति पदव्याजमा कन्दना दं नार्हत्यन्योऽ
स्युपेक्षा जनिजनयितुं किमु नर्या दृशी त्वितः पश्यन्.
परेषामभिमतविभवप्रार्थनां प्राप्नुकामो
दह्यं सद्येन भूयस्तरमरतिभु
सन्नातान्तर्ज्वरेशा ॥

७

७

४

पापीययस्मिन्.
कस्मात्त्वयिमममह.
तीवर्द्धतेभक्तिरेषाश्रुत्यास्म.
त्याचनान्नाय्ययहरसिहठात्पाप.
मेकात्वमेव॥ त्यक्तव्यापारभारतदसिमयिक
धंकथतांतथ्यकथ्येयथ्यंज्ञानेमरिष्यत्यपिविपुल.
रूपःकिंभिषगुरेहधीति॥ ४

मायामात्सर्यमानप्रभृतिभिरधमैलुल्यकालं क्रमाच्च स्वैर्दो
धैर्वाद्यमानोमठकरभइवानेकसाधारणांशः॥ युष्म
त्यादाज्ञपूजाक्षरामपिनलभेयत्तदर्थंवि.
शेषाद्. सखांकार्यणदीनाक्षरय.
दरचनास्यान्ममावन्ध्य.

कामा॥ ५॥

५

कल्पान्तोद्भूतवात.
 भूमितजलचेलोलकलो
 लहेलासंक्षोभोत्क्षिप्तवेलातठ.
 विकटचटत्स्फोटमोहादहासात्॥ मञ्जु.
 त्रिभिन्ननौकैः सकरुणरुदिताकन्दनिस्यन्दन
 नैः स्वच्छन्ददेविसद्यस्वदभिनुतिपरेस्त्रीरमन्तीर्यदेऽ
 ध्वेः॥ १० ॥

धममान्ताभुगर्भोद्भवगमनगर्हान्तप्रल्लिखत् सुलिङ्गसू
 र्जज्वालाकरालज्वलनजवविशद्वेशमविश्रान्तशय्याः
 त्वय्यावद्वप्रणामांजलिपुटमुकुटागङ्गदो.
 शीतयाचजाः प्रोद्यद्विद्युद्विलासोज्ज्व
 लजलदजवैरावियन्त्रैः
 क्षरोन॥ ११ ॥

दानाभः पर्यमाशो
 भयकटकटकलम्बिलो
 लम्बमालारुक्षारुयमानप्र
 तिगजजनितवेषवहेर्धिपस्यदन्तान्
 तोत्तुङ्गदोलातलतुलिततनुरत्नामनुस्मृत्यम्
 तुं प्रत्याचष्टे प्रहृष्टः पृथुशिखरशिरः कोटिकोदोपवि
 दः ॥ १२ ॥

यौठयासप्रहारप्रहतनरशिरः शूलवल्गुसदायां शूलकाठ
 व्यांकरायग्रहविलसदसिस्फोटकस्फीतदर्पान् ॥ द
 स्तदास्येनियुक्ते सभृकुटिकुटिलभूक
 यक्षेक्षिताक्षांश्चिन्तालेखनप्रखिन्न
 स्फुरत्लिखितपदनामधा
 मश्रियान्ते ॥ १३ ॥

वज्रकूरप्रहारप्रख
 रनखमुखोतरवातमनेभः
 कुम्भश्चोतसाव्यासधौतस्फुर
 विकटसटासकटस्कन्धसन्धिः॥ कुध्या
 नापितसुराएडपरिमृगारिपुलीक्षादंष्ट्रोत
 कटास्पस्वस्यन्नावृत्ययातित्वइचितरचितसोत्रदिग्रः
 र्थधाचः॥ १४ ॥

धृमावर्तान्धकारकृतिविकृतफरिस्फारडुत्कारप्राव्यापार
 व्यानेवक्तस्फुरडरुरसनारजुकीनाशयाशैः॥ पापात्
 संभूयभूयसवगुणगणनातत्परस्त्वत्यः
 रात्माधनेमन्नालिमालावलयकु
 वलयस्रग्निभूषांविभूः
 तिभू॥ १५ ॥

१६

भर्तृभूमेदभीतोद्भ
ठकठकभयकृष्टदुःखि
सृकेशश्चश्चदाचाठचेठोत्कटर
ठितकदुयन्धिपाशोपगूढः ॥ भुनृदृक्षा
मोसृकरणस्यजतिससपदिव्यापदंतांदुरन्तांयो
यायादार्यताएचरणशरणतांस्त्रिगधबंधंजितोऽपि

मायानिर्माणकर्मकमकृतानेकनेपथ्यामिथ्या रूपारम्भा
नुरूपप्रहरणकिरणडम्बरेशमराणि ॥ त्वत्तंत्रोक्त
र्यमंत्रस्मृतिरुतदुरितस्यावहन्मप्रध्वं
प्रेतप्रोतांत्रतंत्रीनिचयविरचि
तस्त्रिजिरक्षांसिरक्षाम

१७

गर्जजीमूतमूर्तिनि
 मदमदनदीवद्धधारान्व.
 कारे विद्युद्योतायमानप्रहरणकि
 रणे निष्पतद्धारवर्षरुद्धः संग्रामकाले
 प्रवलभुजवले विदिषद्भिर्दिषद्भिस्त्वदन्तोत्सा
 हपुष्टिः प्रसभमरिमहीमेकवीरः पिनष्टि ॥ १८

पायाचारनुबंधोद्धतगदविगलनतिययास्वविस्वत्वश्लासा
 सक्तनाडीमुखकुहरचलजानुजगधक्षताः ॥ युष्म
 त्पादोपसेवागदवरगुठिकाभ्यासभक्तिः
 प्रसक्ताजायन्ते जातरूपप्रतिनि
 धिवपुष्पः पुराडरीकाय
 तादृशः ॥ १८ ॥

विश्रान्तं श्रीचपाते.
 शरुभिरुपहतं यस्पता.
 न्नायभैक्षं विद्वद्गोक्षीषु यश्च
 श्रुतधनविरहान्मुक्तामभ्युपैति.
 सर्वालंकारभूषाविभवसमुदितं प्राप्य बागी
 श्वरत्वं सोऽपित्व इति शक्त्या हरति नृपसभे वादिभिः
 हासनानि ॥ २० ॥

भ्रशय्याधूलिधूत्रः स्फुटितकटितटीकपटोऽष्टाटिताङ्गोऽयः
 कायं विषयिष्यन् यरपुरतः कर्परेतर्पणार्थी ॥ त्वा
 माराध्याध्यवस्यन् वरयुवतिवहन् चामरः
 स्मेरचादीन् उर्वीधने मदान्धवि
 पदशनघनामुद्धतैका
 तपत्राम ॥ २१ ॥

२२

सेवाकर्मान्तशिल्प
 प्रणयविनिमयोपायप्र
 र्थायस्विन्नाः प्रागजन्मोपात्तः
 पुण्योपचितशुभफलं विन्नमप्राप्तु
 वन्तः॥ देवातिका मणीं तां कृपराजनजननम्
 र्धमभ्यर्थ्य भयो भर्मे निर्वातन्त चामीकरनिकरनिधी
 निर्धनाः प्राप्नुवन्ति॥ २२ ॥

वृत्तिव्येदे विलक्षः क्षतनिवसतया भार्यया भर्त्स्यमानो दूरा
 रात्मभारित्यात् स्वजनसुतसुहृद्वन्धुभिर्वैर्ज्यमानः
 त्वय्यावेश्यस्वदुःखं तुरगखुरमुखोत्खातः
 सीमोगृहाणामीष्टे स्वान्तःपुरस्वो
 वलयरुरारुराणा जातनि
 प्राप्नुवन्ति॥ २३ ॥

२३

२४

चेकंदिकचक्रचु
 चिस्फुरदुरुकिरणा.
 लक्षणा लंकता स्त्रीषड्दन्त्रोद
 निमुख्यः शिखिगलरुचिरश्यामरो.
 मावराश्वः॥ भास्वदभास्वन्मयस्वोमणिरम
 लशुणः कोषभृत्पर्णकोषः सेनानीवीरसैन्योभव
 तिभगवतित्वत्पसादांशलेशात्॥ २४

स्वच्छन्दचन्दनाम्नः सुरभिर्मणिशिलादत्तसङ्केतकान्तः
 कान्तार्कडातुरगादभिन्नवरचिन्तातिथ्यतथ्योप
 पचारः॥ त्वद्विद्यालब्धसिद्धिर्मलयमधु
 वनंयातिविद्याधरेन्दुः स्वज्ञंभु
 श्यामपीनोत्ततभुजपरि
 घप्रोद्धसत्पारिहाय्यः

२५

२६

हाराकान्तसनाताः
श्रवणकुवलयस्य ईमा.
नायताक्ष्यो मन्दारोदारवेणीत.
रुणपरिमलामोदमाद्यद्विरेफाः॥
कांचीनादानुबन्धोद्धततरचरणोदारमंजीरत.
र्योस्त्वन्नाथान् प्रार्थयन्ते स्मरमदमुदिताः सादरादे.
वकत्याः॥ २६॥

रत्नच्छन्नान्नवापीकतककमलिनीवज्रकिञ्जल्कमाला मु.
न्मज्जित्यारिजातदुममधुपवधूच्छूनधूलीविताताम.
वीणावेणुप्रवीणामरपुररमणीदत्तमा.
धुर्य्यतूर्य्यंकृत्वा युष्मत्सपर्य्यो.
मदुभवतिचिरंनन्दनो
पानयात्राम् २७

२७

कर्पूरैलालवङ्गत्व.
 गगुरुनरदक्षोदगन्धो.
 दकायांकानाकन्दर्पदपौत्कठ
 कुचकुररावर्तविश्रान्तवीच्याम्॥मंदा
 किन्याममन्दच्छट्सलिलसरित्क्रीडयासु
 न्दरीभिः क्रीडन्निवङ्गतान्नः करणपरिणतोत्तमपु
 ण्यप्रभावा॥ २८ ॥

गीर्वाणग्रामणीभिविनयभरनमनौलिभिर्विदिताज्ञः स्व
 र्गोत्सङ्गेऽधिरूढः सुरकरिणिरुणाङ्गुषणोद्भासिता
 ङ्गे॥ शच्यादोर्दामदोलाविरलवलयितोदाम
 शेमाश्चमूर्तिः पूतरुवद्दृष्टिपानैर
 वतिसुरमहींहीरभिन्नप्र
 काशः॥ २९ ॥

३०

बडा रत्नावतं सासन
गतसुगतव्योमलक्ष्मीविता
नं प्रोद्यक्षलार्ककोटीपटुतरकिर
रणपर्यमाणात्रिलोकम् ॥ पौठलीटैकपा
दक्रमभरविनमदुह्ररुदेन्द्रविष्णुत्वद्वयं भाव्य
मानं भवति भवभयोच्छित्तये जन्मभाजाम् ॥ ३० ॥

पश्यन्त्येके सकोपं ग्रहरणाकिरणोद्गुरोदोर्दण्डस्वराडलया
प्रव्योमान्नशलं वलयफलफणादारुणाहार्यच
र्यम् ॥ द्विष्ट्युत्त्रासिहसोडमरडमरुको
डामरस्फालवेलावेतालोत्तालता
लप्रमदमदमहाकेलिको
लाहलोशम् ॥ ३१ ॥

३१

केचित्त्वेकैकरो.
 मोक्षमगतगगनाभोगम्
 भूतलस्थस्वस्थब्रह्मेन्द्ररुद्रप्रभ.
 तिनरमरुत्सिद्धगन्धर्वनागम्॥ दिक्च.
 काकामिधामस्थितसुगतशतानन्तनिर्माणाचित्रं
 चित्रं त्रैलोक्यबंधं स्थिरचररचिताशेषभावस्वभावम् ॥ ३२ ॥

लाक्षासिन्दूररागारुणातरकिरणादित्पल्लोहितमेकै श्रीमन्मां
 डेन्द्रनीलोपलदलितदलक्षोदनीलंतथान्ये॥ क्षीराधि
 शुब्धदुग्धाधिकतरधवलंकाअनामंचके.
 चित्त्वं त्वद्रूपं विश्वरूपं स्फटिकवन्दु
 यथायुक्तिभेदादिभिः
 नमः॥ ३३ ॥

३४

सार्धजज्ञानदीपप्र
कटितसकलज्ञेयतन्त्रे
कसाक्षीसाक्षादेतित्वदीप्यांशुः
रागरागराणां सर्वविततत्सुतोवा ॥ यः
तु व्यादायवक्तं वलिभुजरटितमादृशोरटी
तिव्यायत्सातीवदुःखज्वरजनितरुजश्चेतसोहास्य
हेतुः ॥ ३४ ॥

यन्मेविज्ञप्स्यमानं प्रथमतः रमदस्त्वं विशेषेण वेत्तीतद्
व्याहारातिरेकश्रमविधिरबुधस्त्वान्नसन्नोपहेतुः
किंतुस्निग्धस्य बन्धोर्विघ्नमिव पुरतोदुः
खमुजोर्येवाचाज्ञातार्थस्यापि
दुःखीरुदयलघुतया स्व
स्थितां विन्दतीव ॥ ३५ ॥

३५

३६

कल्याणानन्दसिन्धु
प्रकटशशिकलेश्रीभरंदे
हिद्विंशुविंशानोपदेशैः कुरुषु
नकरुणो ध्वंसयध्वान्तमन्तः ॥ त्वत्तो
त्राम्भः पवित्रीकृतमनसिमयि श्रेयसः स्थान
मेकंद्वयस्यादमोघं जगति तव गुणसोत्रमात्रं प्रजानां
३६

संस्तुत्य त्वद्गुणौघावयवमनियते यत्तमात्रं मया यत्
पुण्यं पुण्यार्हं वा श्रु फलमधुररसास्वादमा मुक्ति
भोग्यम् ॥ लोकसेनार्यलोकेश्वरचरणात्
लक्ष्मिक स्वस्तिचिह्नं महायायं
प्रयायात्सुगतसुतमहीतां
सुखाय त्वुपाख्याम

३७

३४

इत्यार्यतायाः सु
गिरास्त्रोत्रं परि॥ समाप्तम्
शुभम्॥ भूयात्॥ सर्वजगताम्
॥ सम्यक्॥

कृतिरियं सर्वज्ञमित्रयादानां काश्मीरकारांताश्चर
शारेणुधूसराणाम्॥ ॐ॥ ॐ॥

३५

ॐ नमो
निर्मलपद्म
विभो

DH 215

वर्मरत्न बंजाराचार्य दुरत श्री महाबिहार